

Notat til statsrevisorerne i henhold til rigsrevisorlovens § 18, stk. 4

Vedrører:

Statsrevisorernes beretning nr. 7/04 om administration af indenlandske tjenesterejser

Miljøministerens redegørelse af 11. april 2005

Ministeren for videnskab, teknologi og udviklings redegørelse af 12. april 2005

Forsvarsministerens redegørelse af 14. april 2005

Skatteministerens redegørelse af 15. april 2005

Finansministerens redegørelse af 18. april 2005

Justitsministerens redegørelse af 18. april 2005

Undervisningsministerens redegørelse af 19. april 2005

Ministeren for familie- og forbrugeranliggendes redegørelse af 25. april 2005

1. Jeg har valgt at behandle ministerredegørelserne fra de 6 ministre, hvorunder de 8 undersøgte institutioner hører, samlet, mens redegørelserne fra finansministeren og skatteministeren behandles hver for sig.

I. De øvrige ministres redegørelser

2. De 8 undersøgte institutioner hører under følgende 6 ministerier: Justitsministeriet, Forsvarsministeriet, Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender, Miljøministeriet, Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling og Undervisningsministeriet.

3. Jeg er samlet set tilfreds med de initiativer, som de 6 ministre har iværksat, eller vil iværksætte, for at sikre, at ministeriernes underliggende institutioner har kendskab til gældende love og regler for tjenesterejser.

II. Finansministerens redegørelse

4. Finansministeren oplyser, at Personaleadministrativ Vejledning er blevet udbygget med eksempler på beregning af tjenesterejsens længde og henvisninger til de relevante skatteregler.

Endvidere vil finansministeren indarbejde Rigsrevisionens bemærkninger i Personaleadministrativ Vejledning og sikre, at Personaleadministrativ Vejledning bliver frit tilgængelig på Personalestyrelsens hjemmeside snarest muligt, senest i 2006.

Jeg er tilfreds med finansministerens initiativer.

Jeg finder det positivt, at finansministeren efter aftale med personaleorganisationerne regner med at drøfte en højere grad af tilpasning af reglerne i tjenesterejseaftalen til skattereglerne efter sommerferien 2005.

III. Skatteministerens redegørelse

5. Skatteministeren er enig i, at det er utilfredsstillende, at ikke alle de undersøgte institutioner kendte og anvendte reglerne om udbetaling af skattefri rejsegodtgørelse i ligningslovens § 9 A, § 9 B og bekendtgørelse nr. 173 af 13. marts 2000.

Endvidere er skatteministeren enig i, at det forhold, at afgørelsen beror på et skøn, indebærer, at rækkevidden af rejsebegrebet med tiden vil blive fastlagt i retspraksis, og at der nok vil gå nogle år, før der er en helt klar domspraksis på området.

Skatteministeren oplyser, at han i det hele kan tilslutte sig statsrevisorernes bemærkninger.

6. Statsrevisorerne understreger hensynet til de ansatte ved at bemærke, at institutionerne bør anvende tjenesterejse- og skattereglerne, så de ansatte kan gå ud fra, at reglerne er overholdt, så de ikke uforvarende kommer til at overtræde gældende skatteregler.

Jeg mener derfor, at institutionernes eventuelle problemer med at udøve det konkrete skøn først og fremmest skal løses ved at klarlægge kriterierne for skønnet i vejledningerne. Skatteministerens forslag om, at institutionerne i højere grad udviser tilbageholdenhed ved kun at udbetale skattefri rejsegodtgørelse, når man ikke er i tvivl om, hvorvidt det kan lade sig gøre, anser jeg for en nødløsning, der kun bør anvendes i meget begrænset omfang.

7. Skatteministeren har taget til efterretning, at Rigsrevisionen finder, at ToldSkats vejledning til ligningslovens § 9 A, stk. 1, ikke i tilstrækkeligt omfang gør det klart, efter hvilke kriterier man kan udøve det konkrete skøn over, om en ansat er på en rejse, der giver mulighed for udbetaling af skattefri rejsegodtgørelse. Skatteministeren har i den forbindelse oplyst, at ToldSkat i samarbejde med Skatteministeriet er i gang med at revidere pjecen ”Diæter – om skattefri rejsegodtgørelse” ved bl.a. at tilføje 5 eksempler på konkrete skøn.

Jeg har med tilfredshed konstateret, at de 5 nye eksempler i pjecen ”Diæter – om skattefri rejsegodtgørelse” udbygger vejledningen om, hvilke arbejdsforhold der kan påvirke det konkrete skøn om, hvornår skattefri rejsegodtgørelse kan udbetales.

8. Jeg finder det positivt, at Finansministeriet og Skatteministeriet i februar 2005 holdt et møde med de ministerier, der er repræsenteret i beretningen, hvor emnet var tjenesterejserregler og ministeriernes opfølgning på beretningen.

9. Jeg anser hermed beretningssagen for afsluttet.

Henrik Otbo